

CRUCE și ÎNVIERE

Publicație a Comunității Bisericii
Române Unite cu Roma,
Greco - Catolică,
Roma –Labaro-- Euclide
◇◇◇
Anul VI nr. 2 (34)
Martie - Aprilie 2011
Responsabil: Preot Serafim
Vescan Iulian

In hoc signo vinces

În acest semn vei învinge

“ Tu ești Petru și pe această
piatră voi zidi biserica mea,
și porțile iadului nu o vor
birui. Ție îți voi da cheile
împărăției cerurilor ; orice
vei lega pe pământ, va fi
legat și în ceruri, și orice vei
dezlega pe pământ, va fi
dezlegat și în ceruri.”
(Mt. 16, 18-19)

Astăzi iadul a fost golit și raiul s-a deschis.

Cristos a înviat!

Iubiți frați întru preoție și iubiți credincioși,

Adevărat a înviat !

Așa cum au mărturisit discipolii care L-au văzut pe Învățătorul lor plin de viață, după ce L-au văzut murind pe Cruce, Cristos este într-adevăr înviat !

Învierea Sa nu este o simplă părere, o opinie, o interpretare ci este o realitate, un adevăr; aparițiile lui Isus au demonstrat realitatea Învierii Sale.

Învierea Domnului este un fapt fundamental al credinței noastre. Sfântul Pavel a afirmat cu claritate: „Dacă Cristos n-a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică este și credința voastră” (conform 1 Corinteni 15,14). Corintenilor le mai spune: „Căci v-am dat, întâi de toate, ceea ce și eu am primit, că Cristos a murit pentru păcatele noastre după Scripturi; și că a fost îngropat și că a înviat a treia zi, după Scripturi; și că S-a arătat lui Chefa, apoi celor doisprezece; în urmă S-a arătat deodată la peste cinci sute de frați, dintre care cei mai mulți trăiesc până astăzi, iar unii au și adormit; după aceea S-a arătat lui

Iacov, apoi tuturor apostolilor” (conform 1 Corinteni 15, 3-7).

Această mărturisire a comunității primitive privind Învierea este de mare valoare; ne este oferită ca o mărturie esențială a vieții și învățaturii Bisericii. Acestea fac aluzie la apariții care nu sunt scrise în textele evanghelice, cum este această apariție la mai mult de cinci sute de frați. Aparițiile lui Cristos înviat au fost mai numeroase decât cele consemnate în Evanghelie.

Din multitudinea aparițiilor care au început cu a treia zi după moartea Sa, Isus S-a arătat viu în trupul Său, trupul care a fost răstignit.

Este adevărat că nimeni nu a fost martor exact în momentul trecerii de la moarte la viață. Dar nimeni nu ar fi putut vedea această trecere cu ochi trupești.

Cristos nu a trecut din moarte la o nouă viață terestră, ci din moarte la viață cerească, o formă invizibilă, pe care nu o putem observa. Trupul Domnului s-a aflat în mormânt dar după momentul învierii s-a constatat dispariția trupului.

*

* *

Iubiți credincioși,

Există o diferență esențială între învierile făcute de Isus în cursul vieții Sale pământești și Învierea care a succedat morții Sale. Fiica lui Iair, fiul văduvei din Nain, Lazăr au fost înviați și au intrat în viața pământească, dar Cristos odată înviat a intrat în viața aceea, în starea gloriei cerești.

După Înviere, Isus nu a revenit pe pământ pentru a-și relua activitatea anterioară, ci numai pentru a dovedi, pentru a manifesta adevărata Sa Înviere. El S-a arătat în multiplele Sale apariții celor destinați să fie martori ai Învierii. Evangheliștii ne arată cum Isus cu greu îi aduce pe apostoli la convingere, la realitatea Trupului Său înviat. La cei care credeau că sunt victime ale unei iluzii, ai apariției unui spirit sau a unei fantome, le zice: „Vedeți mâinile și picioarele Mele, că însumi eu sunt: pipăiți-Mă și vedeți, că spiritul nu are carne și oase precum vedeți că am Eu” (Luca 24,39). Prin aceste apariții Isus îi face pe apostolii

Săi să fie încrezători, să fie învingători în îndoielile lor.

Învierea este un eveniment istoric. Ea a avut loc într-un moment determinat de istorie, a treia zi după moartea Sa. Învierea a fost, în același timp, un eveniment transistoric, căci depășește cadrul ordinar al istoriei prin trecerea de la moarte la mărirea cerească.

Mărturiile care ne sunt date sunt de natură să excludă orice îndoială. Pe acest fundament recunoscut de Biserică de la originea sa noi continuăm să afirmăm că Isus Cristos cu adevărat a înviat !

Iubiții mei fii sufletești, iubiți credincioși,

Astăzi sunt Sfintele Paști! Astăzi a înviat Cristos din morți și ne-a izbăvit de moarte, de robia păcatului și de osânda iadului.

Astăzi iadul a fost golit și raiul s-a deschis. Astăzi îngerii cântă împreună cu oamenii biruința vieții asupra morții. Astăzi și noi cu toții să ne veselim împreună cu Biserica lui Cristos că nu mai suntem sub legăturile morții și ale întunericului. Să lepădăm, dar, întristarea și răutatea și grijile cele trecătoare, că Cristos a înnoit lumea prin Înviere.

Deci, să ne bucurăm, mulțumind lui Dumnezeu că ne-a învrednicit să ajungem Sfintele Paști și în anul acesta și să cântăm cu bucurie această

frumoasă cântare: „Ziua Învierii! Și să ne luminăm cu prăznuirea, și unul pe altul să ne îmbrățișăm. Să zicem: fraților și celor ce ne urăsc pe noi; să iertăm toate pentru Înviere”.

Sărbători fericite!

Cristos cu adevărat a înviat!

Harul Domnului nostru Isus Cristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și

împărtășirea Sfântului Spirit să fie cu voi, cu toți. Amin!

† **ALEXANDRU**
Episcop de Lugoj

Data la Reședința Noastră
Episcopală din Lugoj la Praznicul
Învierii Domnului 2011

Dimensiunile citirii Sfintei Scripturi

Din citirea textelor biblice este posibil să individuăm patru mari tradiții care au contribuit la fixarea în scris a primelor cărți, în special Pentateuhul: Facerea (Geneza), Ieșirea (Exodul), Leviticul, Numeri și Deuteronomul. Este vorba de patru tradiții sau izvoare: iahvistă, elohistă, preoțească (sau sacerdotală) și deuteronomistă.

Tradiția iahvistă este caracterizată de folosirea numelui Jahvé pentru a indica divinitatea, pe Dumnezeu. Evreii susținând faptul ca numele lui Jahvé (Dumnezeu) nu poate fi pronunțat au folosit și folosesc și azi numele Adonai. Aceasta este o tradiție veche (secolul al IX-lea î.Hr.) și se întinde până în primele perioade ale monarhiei în părțile din curțile Ierusalimului. În această tradiție Dumnezeu este prezentat ca fiind personajul care animează și vorbește cu personaje din istoria poporului biblic, de exemplu cu Avraam și Patriarhii, conform Facere 18, și intervine direct în problemele

oamenilor (cfr. Facere 2,4b-2,5). De asemenea este tradiția care evidențiază importante teme biblice precum: alegerea sa, promisiunile

(făgăduințele), binecuvântările, dăruirea pământului, ect.

Tradiția elohistă își ea numele de la termenul *Elohim*, folosit pentru a-L indica pe Dumnezeu deosebindu-se astfel de izvoarele jahviste, care-L chemau pe Dumnezeu cu numele Jahve. Această tradiție este mai recentă (sec VIII-VII î.Hr.) dezvoltându-se la curtea regelui Samaria. Prezentarea lui Dumnezeu este mai

„purificată” în această tradiție, El fiind mai exigent.

Credința este o realitate luminoasă care cere participarea întregii naturi umane (cfr. Facere 22). Să ne gândim doar la Avraam căruia Dumnezeu îi cere să-l aducă jertfă pe unicul său fiu, pe Isaac. Este evidențiată și ascultarea dezinteresată, însuși Dumnezeu cheamă la păstrarea Legii (cfr. Facere 20), unde Avraam declară că Sara este sora lui și Dumnezeu intervine pentru a evita adulterul cu regele cetății în care au fost opriți cei doi.

Tradiția preoțească sau sacerdotală este prezentă mai ales în textele care au ca și conținut tot ceea ce privește cultul, preoția, credința, sâmbăta (ca și în prima povestire a creației: Facere 1,1-2,4a), tăierea împrejur ca și semn al apartenenței la poporul ales (cfr. Facere 17).

Cartea Leviticului este aceea care în mare parte se inspiră din această tradiție (de exemplu legea despre sfințenie capitolele 17-22, și pasajele care vorbesc despre diferența dintre „curat” și „necurat” în capitolele 11-15).

Tradiția deuteronomistă își ia numele de la cartea Deuteronomului, și are ca și teme principale: ascultarea; ascultarea de Cuvântul lui Dumnezeu, fidelitatea în alianță pe care Domnul a strâns-o cu poporul Său, primatul credinței în Dumnezeu liberator al poporului, dătător al pământului („Tatăl meu a fost un arameian pribeag...”). Dacă poporul lui Israel rămâne credincios, ascultând pe Dumnezeu său, poate avea siguranța de a rămâne în pământul făgăduinței pe care chiar Dumnezeu l-a lor după eliberarea din Egipt. Dacă, însă, este necredincios, urmând idolilor păgâni, atunci poporul va fi dezrădăcinat din pământul promis și va fi condus în exil. În cărțile care se inspiră din această tradiție (cfr. Deuteronom, 1 și 2 Regi, Profeții) se prospectează amenințarea cu exilul, precum și intervenția lui Dumnezeu de a purifica poporul său (lucru care se va verifica în anul 587 a.Hr., prin distrugerea cetății Ierusalimului și a Templului său).

Părintele Serafim Iulian Vescan

Parohia Euclide – Roma în pelerinaj la Padova

13 martie 2011

Pentru un creștin pelerinajul este un eveniment care face parte din viața sa de credință, mărturisind prin acesta că lucrarea lui Dumnezeu se face simțită atât prin intermediul slujitorilor săi, cât și în locurile pe unde aceștia au trecut. O dată cu pelerinajul exterior, pornim pe un drum și mai anevoios, acela spre noi înșine, spre sanctuarul sufletului nostru, pentru a ne cunoaște tot mai profund în lumina lui Dumnezeu.

A devenit deja o tradiție pentru credincioșii parohiei din Piața Euclide din Roma să meargă o dată pe an în pelerinaj la Padova, la mormântul Sfântului Anton, cel care este recunoscut de întreaga Biserică drept un mare făcător de minuni. Deși un sfânt aparținător tradiției occidentale, Sfântul Anton de Padova prin simplitatea și disponibilitatea sa știe să îndrepte pe toți oamenii de bunăvoință, către dragostea Domnului Isus Cristos. Îmi răsună în minte o veche cântare adresată sfântului, compusă de franciscanul Giuliano da Spira († 1250), intitulată *Si quaeris miracula* (Dacă ai nevoie de minuni):

Știm că rugăciunea lui e plăcută Domnului

Mari și mici, femei, bărbați sunt de dânsul ajutați.

În seara zilei de 12 martie 2011 am plecat cu autocarul spre Padova. Entuziasmul momentului se îmbina cu disponibilitatea noastră de a fi mai

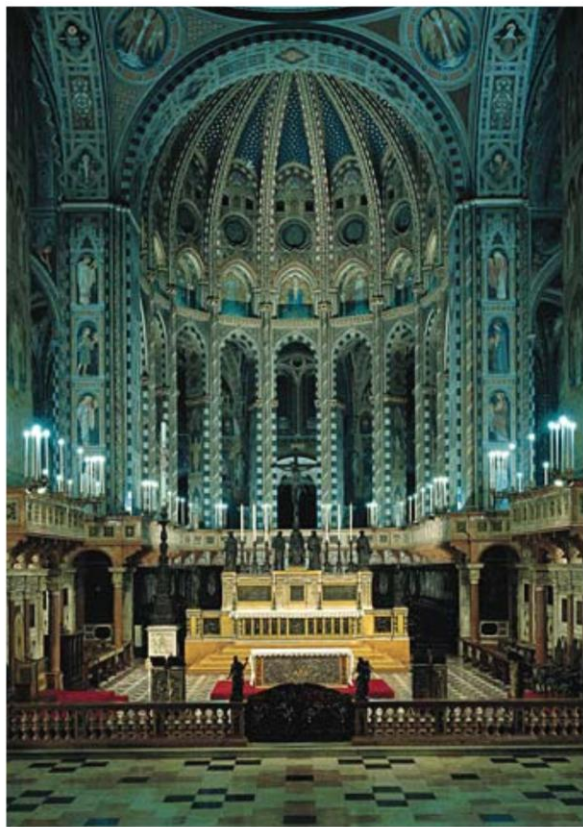
aproape de Domnul, în rugăciune, în ascultarea cuvântului, dar și în silențiu. Părintele Serafim a fost însoțit de Părintele Anton Cioba și de un grup de seminariști de la Colegiul Pontifical Pio

Romano din Roma. Nu după multă vreme de la plecarea noastră, s-a celebrat Vecernia primei duminici din Postul Mare. Această duminică - cunoscută sub numele de *Duminica Ortodoxiei* sau a Dreptei Credințe - sărbătorește în mod deosebit restabilirea cultului icoanelor în Imperiul Bizantin, o dată cu convocarea Conciliului Ecumenic al VII-lea de la Niceea, în anul 787.

Au urmat momente de cunoaștere mai îndeaproape a vieții Sfântului Anton și a minunilor sale cele mai vestite, de exemplu aceea petrecută la Rimini, când locuitorii orașului nu au dorit să asculte învățătura sa, iar el a plecat pe malul mării și a chemat peștii să asculte ei în locul celor necredincioși Cuvântul lui

Dumnezeu. O altă minune a fost aceea în care Sfântul a rușinat necredința unui eretic prin aceea că măgarul său s-a închinat înaintea Sfântului Sacrament

purtat în procesiune. Dacă acestea pot fi puncte de plecare în a contura pentru o clipă viața pământească a Sfântului Anton, oare câte minuni petrecute în viața noastră nu s-au întâmplat prin mijlocirea lui? O știm doar noi și Domnul.

Ajunși dis de dimineață la Padova ne-am îndreptat spre *Basilica del Santo*, unde într-o capelă de-a mănăstirii am

participat la liturghia celebrată de Părintele Serafim: o liturghie de mulțumire pentru că Domnul ne-a învrednicit să mergem în acest pelerinaj.

Totodată lectura din Apostolul duminicii ne încuraja să credem tot mai mult, în ciuda dificultăților noastre, luându-i ca exemplu pe dreptii Vechiului Testament, care «prin credință au biruit împărății, au făcut dreptate, au dobândit făgăduințele, au astupat gurile leilor, au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul sabiei, s-au împuternicit din slabi ce erau s-au făcut tari în război, au întors taberele vrăjmașilor pe fugă...» (Evr 11,33-34)

Cinstea ce i-am adus-o Sfântului Anton a fost tocmai momentul de închinare la mormântul său, îmbinat cu intențiile noastre de rugăciune cele mai profunde. Curajul de a cere cu credință l-am găsit și în mulțimea plăcuțelor de

mulțumire ce se găseau lângă mormântul său, așa-numitele *ex-voto*-uri, realități vizibile a unei lucrări tainice a lui Dumnezeu, mijlocită de Sfântul Anton în viața atâtor oameni. Un moment demn de luat în seamă a fost acela în care am avut ocazia să vizionăm o proiecție legată de viața Sfântului Anton, de locurile prin care a trecut, de minunile sale cele mai

cunoscute, ba chiar să putem avea o reconstituire a fizionomiei sale pe baza osemintelor din bazilică.

Punctul culminant al pelerinajului nostru a fost Sfânta Liturghie de la 12, în *Basilica del Santo*, alături de celelalte comunități românești din Nordul Italiei. Slujba a fost celebrată în limba română, la altarul principal al bazilicii, de către Preasfințitul Alexandru Mesian, Episcop de Lugoj. Răspunsurile la liturghie au fost date de grupul de seminariști de la Colegiul Pontifical *Pio Romeno* din Roma

veniți în pelerinaj cu credincioșii parohiei din Piața Euclide.

După terminarea Sfintei Liturghii, a urmat o agapă frățească nu departe de bazilică, după care ne-am îndreptat spre autocarul care ne ducea la Roma. Experiența acestui pelerinaj ne-a făcut să fim mai aproape de Dumnezeu, cel ce «întru sfinți se odihnește», dar și să conștientizăm mai bine faptul că facem parte din poporul lui Dumnezeu chemat la mântuire și la fericire.

Andrei ROMAN

Programul Bisericii

Duminică:

- ✓ 8:40 – 9:50 – Utrenie sau Acatist
- ✓ 10:00 – 11:30 – Sfânta Liturghie
- ✓ 12:00 – 13:00 – Părăstase și alte rugăciuni
- ✓ Spovedanii – în timpul Utreniei și după Sfânta Liturghie
- ✓ Sfântul Maslu – în prima duminică din fiecare lună, la orele 12

Alte activități: - Conferințe pe teme de actualitate spre folosul credincioșilor

- ✓ Pelerinaje organizate în diferite locuri din Italia
- ✓ 12:00 – Cateheză cu tinerii și pregătire pentru Sfânta Împărtășanie solemnă
- ✓ 12:00 – Cateheză pentru Botez sau pentru Cununie

În timpul săptămânii Părintele Serafin Vescan poate fi găsit în Biserica mare, în următorul program:

- ✓ 8:00 – 8:30 – Spovedanii
- ✓ 8:30 – 9:10 – Sfânta Liturghie (zilnic)
- ✓ Joi, 16:00 – 17:00 – slujba Paraclisului
- ✓ Vineri, 16:00 – 17:00 – Calea Crucii
- ✓ Duminică seara, 18:20 – 20:45 – Spovedanii

Cuvânt de învățătură al Sfântului Ioan Gură de Aur în ziua Sfințelor Paști

Să acordăm puțin mai mult timp meditației asupra importanței Sfintei Învieri pentru viața noastră creștină, iar *Cuvântul de învățătură a Sfântului Ioan Gură de Aur*, ce se citește în noaptea de Paști, ne va călăuzi pașii.

De este cineva binecredincios și iubitor de Dumnezeu, să se bucure de acest Praznic frumos și luminat. De este cineva slugă înțeleaptă, să intre, bucurându-se, în bucuria Domnului său. De s-a ostenit cineva postind, să-și ia acum răsplata. De a lucrat cineva din ceasul cel dintâi, să-și primească astăzi răsplata cea dreaptă. De a venit cineva după ceasul al treilea, mulțumind să prăznuiască. De a ajuns cineva după ceasul al șaselea, să nu se îndoiască, nicidecum, căci cu nimic nu va fi păgubit. De a întârziat cineva până în ceasul al nouălea, să se apropiem nicidecum îndoindu-se. De a ajuns cineva abia în ceasul al unsprezecelea, să nu se teamă din pricina întârzierii, căci darnic fiind Stăpânul, primește pe cel de pe urmă ca și pe cel dintâi; odihnește pe cel din al unsprezecelea ceas ca și pe cel ce a lucrat din ceasul dintâi; și pe cel de pe urmă miluiește, și pe cel dintâi mângâie; și acelaia plătește, și acestuia dăruiește; și faptele le primește; și gândul îl ține în

seamă, și lucrul îl prețuiește, și voința o laudă. Pentru aceasta, intrați toți întru bucuria Domnului nostru: și cel dintâi, și cei de al doilea, luați plata. Bogații și săracii împreună bucurați-vă. Cei ce v-ați înfrânat și cei leneși, cinstiți ziua. Cei ce ați postit, veseliți-vă astăzi. Masa este plină, ospătați-vă toți. Vițelul este mult, nimeni să nu iasă flămând. Gustați toți din ospățul credinței; împărtășiți-vă toți din bogăția bunătății. Să nu se plângă nimeni de lipsă, că s-a arătat Împărăția cea de obște.

Nimeni să nu se tânguiască pentru păcate, că din mormânt iertare a răsărit. Nimeni să nu se teamă de moarte, că ne-a izbăvit pe noi moartea Mântuitorului; a stins-o pe ea Cel ce a fost ținut de ea. Prădat-a iadul Cel ce S-a pogorât în iad; umplutu-l-a de amărăciune, fiindcă a gustat din trupul Lui. Și aceasta mai înainte înțelegându-o Isaia a grăit: Iadul, zice, s-a amărât, întâmpinându-Te pe Tine jos; amărâtu-s-a, că s-a stricat. S-a amărât, că a fost batjocorit; s-a amărât, că a fost omorât; s-a amărât, că s-a surpat; s-a amărât, că a fost legat. A primit un

trup și de Dumnezeu a fost lovit. A primit pământ și s-a întâlnit cu cerul. A primit ceea ce vedea și a căzut prin ceea ce nu vedea. Unde-ți este, moarte, boldul? Unde-ți este iadule, biruința? Înviat-a Hristos și tu ai fost nimic. Sculatu-S-a Hristos și au căzut diavoli. Înviat-a Hristos și se bucură îngerii. Înviat-a Hristos și viața stăpânește. Înviat-a Hristos și nici un mort nu este în groapă; că Hristos, sculându-se din morți, începătură celor adormiți s-a făcut. Lui se cuvine slava și stăpânirea în vecii vecilor. Amin.

Per i nostri amici italiani

Ecco di seguito la pastorale di Sua Eccellenza Alexandru Mesian, Vescovo dell'Eparchia di Lugoj, Romania.

“All’onorato presbiterio e all’amato popolo fedele, grazia, benedizione e salvezza da Dio-Padre e dal nostro Signore Gesù Cristo.

Cristo è risorto! Amati fratelli nel sacerdozio e amati fedeli, È veramente risorto!

Come hanno testimoniato i discepoli che hanno visto il loro Maestro pieno di vita, dopo che l’hanno visto morto sulla Croce, Cristo è veramente risorto! La Sua Risurrezione non è solo un semplice parere, opinione, un’interpretazione ma è una realtà, una verità; le apparizioni di Gesù hanno confermato la Sua Risurrezione.

La Risurrezione del Signore è fondamentale per la nostra fede. Paolo

afferma chiaramente: “Ma se Cristo non è risuscitato, allora è vana la nostra predicazione ed è vana anche la nostra fede” (1Corinzi 15,14). Sempre ai Corinzi egli dice: “Vi ho trasmesso dunque, anzitutto, quello che anch’io ho ricevuto: che cioè Cristo morì per i nostri peccati secondo le Scritture, fu sepolto ed è risuscitato il terzo giorno secondo le Scritture, e che apparve a Cefa e quindi ai Dodici. In seguito apparve a più di cinquecento fratelli in una sola volta: la maggior parte di essi vive ancora, mentre alcuni sono morti. Inoltre apparve a Giacomo, e quindi a tutti gli apostoli” (cfr. 1Corinzi 15,3-7).

Questa testimonianza della comunità primitiva al riguardo della Risurrezione è di grande valore; ci viene offerta come testimonianza essenziale di vita e di insegnamento per la Chiesa. Queste fanno

riferimento ad apparizioni che non sono scritte nei testi evangelici, come questa apparizione a più di cinque cento fratelli. Le apparizioni di Gesù risorto sono state più numerose di quelle segnate nel Vangelo. Dalla molteplicità delle apparizioni che sono iniziate nel terzo giorno dopo la Sua morte, Gesù apparve vivo nel Suo corpo, nel corpo che è stato crocefisso. È vero che nessuno è stato testimone nel momento esatto del passaggio dalla morte alla vita. Ma nessuno poteva vedere questo passaggio con gli occhi corporei.

Cristo non è passato dalla morte ad una nuova vita terrena, ma dalla morte alla vita celeste, una forma invisibile che noi non possiamo osservare. Il corpo del Signore si trovava nella tomba ma dopo il momento della risurrezione si è constatato la sua scomparsa.

Amatissimi fedeli,

C'è una forte differenza tra le risurrezioni fatte da Gesù durante la Sua vita terrena e la Risurrezione che ha seguito la Sua morte. La figlia di Iair, il figlio della vedova di Nain, Lazaro sono stati risorti e sono tornati alla vita terrena, ma Cristo una volta risorto è entrato in quella vita, nello stato della gloria celeste. Dopo la risurrezione Cristo non è rivenuto sulla terra per riprendere la propria attività, ma solo per testimoniare, per manifestare la propria Risurrezione. Lui si mostrò nelle sue molteplici apparizioni a quelli che saranno destinati ad essere testimoni della Sua Risurrezione. Gli evangelisti ci mostrano come Gesù con difficoltà riesce a convincere gli apostoli

della realtà del Suo Corpo Risorto. A quelli che credevano di essere vittime di un'illusione, all'apparizione di un spirito, di un fantasma, gli dice: "Guardate le mie mani e i miei piedi: sono proprio io! Toccatemi e guardate; un fantasma non ha carne ed ossa come vedete che ho io" (Luca 24,39). Con queste apparizioni Gesù determina i Suoi discepoli ad essere fiduciosi, a vincere i propri dubbi.

La Risurrezione è un evento storico. Essa è stata in un certo periodo storico, il terzo giorno dopo la Sua morte. La Risurrezione nello stesso tempo è stato un evento oltre la storia, perché supera il quadro ordinario della storia con il passaggio dalla morte alla gloria celeste.

Le testimonianze hanno lo scopo di escludere ogni dubbio. Su questo fondamento riconosciuto dalla Chiesa sin dagli inizi noi continuiamo ad affermare che Gesù Cristo è veramente risorto!

Amatissimi figli spirituali, amatissimi fedeli,

Oggi è la Santa Pasqua! Oggi Cristo è risorto dai morti e ci ha liberato dalla morte, dalla schiavitù del peccato e dalla condanna dell'inferno. Oggi l'inferno è stato svuotato, e il paradiso si è aperto. Oggi gli angeli cantano insieme agli uomini che la vita ha sconfitto la morte. Oggi anche noi tutti dobbiamo rallegrarci con tutta la Chiesa di Cristo perché non siamo più nelle catene della morte e dell'oscurità. Allontaniamo, quindi, la tristezza e la malvagità e le preoccupazioni perché Cristo ha rinnovato il mondo con la Risurrezione.

Quindi, ralleghiamoci, ringraziando Dio perché ci ha degnato di arrivare alla Santa Pasqua anche questo anno e cantiamo con gioia questo bel canto: “Giorno della risurrezione! Irradiamo gioia per questa festa solenne e abbracciamoci gli uni gli altri. Chiamiamo fratelli anche quelli che ci odiano: tutto perdoniamo per la risurrezione...”.

Buona Pasqua!

Cristo è veramente risorto!

La grazia del nostro Signore Gesù Cristo e l’amore di Dio Padre e la comunione dello Spirito Santo sia con tutti voi. Amen!”

L’articolo di padre Serafim Iulian Vescan: ***Le dimensioni fondamentali per la lettura della Sacra Scrittura*** ci offre alcune indicazioni per una migliore lettura del testo sacro.

Le quattro tradizioni (fonti) che hanno contribuito alla redazione della Santa Scrittura: javista, eloista, sacerdotale e deuteronomista, ci hanno offerto anche una visione su Dio.

L’articolo dello studente Andrei Roman, “La parrocchia Euclide-Roma in pellegrinaggio a Padova (13 marzo 2011)” ci parla dell’esperienza della nostra comunità andando a venerare Sant’Antonio di Padova.

“Per un cristiano il pellegrinaggio è un evento che fa parte della sua vita di fede, testimoniando che l’opera di Dio si fa sentire sia nei suoi servi che nei luoghi dove essi sono passati. Insieme al pellegrinaggio esteriore, iniziamo anche un cammino più difficile, quello verso noi

stessi, verso il santuario della nostra anima, per conoscerci più profondamente nella luce di Dio.

È diventata già una tradizione per i fedeli della comunità romena di Euclide di andare a Padova preso la tomba di Sant’Antonio, quello che è riconosciuto da tutta la Chiesa come grande operatore di miracoli. Anche se è un santo della tradizione occidentale, Sant’Antonio di Padova tramite la sua semplicità e la sua disponibilità, sa indirizzare tutti gli uomini di buona volontà verso l’amore del nostro Signore Gesù Cristo.

Mi risuonano nella mente i versi di un canto composto dal francescano Giuliano da Spira († 1250), col titolo *Si quaeris miracula* (Se hai bisogno di miracoli): “*Sappiamo che la sua preghiera piace al Signore/Grandi e piccoli, donne, uomini sono da lui aiutati*”.

Nella sera del 12 marzo 2011 accompagnando un grande gruppo di fedeli sono partiti anche Padre Serafim Iulian Vescan e Padre Anton Cioba ed un gruppo di seminaristi dal Collegio Pontificio Pio Romeno di Roma.

Il punto centrale del pellegrinaggio è stata la Divina Liturgia celebrata nella Basilica del Santo, insieme a tutte le comunità romene del Nord d’Italia. La Messa è stata celebrata nella lingua romena, all’altare principale della basilica, da Sua Eccellenza Alexandru Mesian, Vescovo di Lugoj, Romania. La Divina Liturgia è stata animata con i canti dal gruppo di seminaristi dal Collegio Pontificio Pio Romeno di Roma venuti in

pellegrinaggio insieme ai fedeli della comunità romana di Euclide.

L'esperienza di questo pellegrinaggio ci ha avvicinato a Dio, Colui che "riposa tra i santi", ma anche di prendere coscienza che siamo tutti popolo Suo, chiamato alla salvezza e alla felicità.

Catechesi di san Giovanni Crisostomo

Diamo più tempo alla meditazione sull'importanza della Santa Risurrezione per la nostra vita cristiana. A questo proposito ecco la catechesi di san Giovanni Crisostomo che si legge nella notte di questa Santa Festa.

"Se uno è pio e amico di Dio, goda di questa solennità bella e luminosa. Il servo d'animo buono entri gioioso nella gioia del suo Signore. Chi ha faticato nel digiuno, goda ora il suo denaro. Chi ha lavorato sin dalla prima ora, riceva oggi il giusto salario. Se uno è arrivato dopo la terza ora, celebri questa grande festa. Se uno è giunto dopo la sesta ora, non dubiti perché non ne avrà alcun danno. Se uno ha tardato sino all'ora nona, si avvicini senza esitare. Se uno è arrivato solo all'undicesima ora, non tema per la sua lentezza: perché il Sovrano è generoso e accoglie l'ultimo come il primo. Egli concede il riposo a quello dell'undicesima ora, come a chi ha lavorato sin dalla prima. Dell'ultimo ha misericordia, e onora il primo. Dà all'uno e si mostra benevolo con l'altro. Accoglie le opere e gradisce la volontà. Onora l'azione e loda l'intenzione.

Entrate dunque tutti nella gioia del nostro Signore: primi e secondi, godete la mercede. Ricchi e poveri, danzate in coro

insieme. Continenti e indolenti, onorate questo giorno. Quanti avete digiunato e quanti non l'avete fatto, oggi siate lieti. La mensa è ricolma, deliziatevene tutti. Il vitello è abbondante, nessuno se ne vada con la fame. Tutti godete il banchetto della fede. Tutti godete la ricchezza della bontà. Nessuno lamenti la propria miseria, perché è apparso il nostro comune regno. Nessuno pianga le proprie colpe, perché il perdono è sorto dalla tomba. Nessuno tema la morte, perché la morte del salvatore ci ha liberati.

Stretto da essa egli l'ha spenta. Ha spogliato l'Ade, Colui che nell'Ade è disceso. Lo ha amareggiato, dopo che quello aveva gustato la sua carne. Ciò Isaia lo aveva previsto e aveva gridato: L'Ade è stato amareggiato, incontrandoti nella profondità. Amareggiato, perché distrutto. Amareggiato, perché giocato. Amareggiato, perché ucciso. Amareggiato, perché annientato. Amareggiato, perché incatenato. Aveva preso un corpo, e si è trovato davanti Dio. Aveva preso terra e ha incontrato il cielo. Aveva preso ciò che vedeva, ed è caduto per quello che non vedeva. Dov'è, o morte il tuo pungiglione? Dov'è, o Ade, la tua vittoria? È risorto il Cristo, e tu sei stato precipitato. È risorto il Cristo, e i demoni sono caduti. È risorto il Cristo, e gioiscono gli angeli. È risorto il Cristo, e regna la vita. È risorto il Cristo, e non c'è più nessun morto nei sepolcri. Perché il Cristo risorto dai morti è divenuto primizia dei dormienti. A lui la gloria e il potere per i secoli dei secoli. Amen".

◆ Cuprins ◆ Sommario ◆ Cuprins ◆ Sommario ◆ Cuprins ◆ Sommario ◆ Cuprins ◆ Sommario ◆

Cuprins

Astăzi iadul a fost golit și raiul s-a deschis.....	2
Dimensiunile citirii Sfintei Scripturi	4
Parohia Euclide – Roma în pelerinaj la Padova	6
Per i nostri amici italiani.....	12

Sommario

Oggi il hades si è svotato e il paradiso si è aperto	2
Le dimensioni della lettura della Sacra Scrittura	4
La parrocchia Euclide-Roma in pellegrinaggio a Padova.....	6
Per i nostri amici italiani	12

◆ Cuprins ◆ Sommario ◆ Cuprins ◆ Sommario ◆ Cuprins ◆ Sommario ◆ Cuprins ◆ Sommario ◆

◆◆ REDACTIA ◆◆ REDACTIA ◆◆ REDACTIA ◆◆

Director al revistei și redactor:

pr. Serafim VESCAN Iulian;

Tehnoredactori:

Zamfir Ioan RUSU, Andrei MĂRCUȘ;

Fotografii:

Rocco Mario POLLA

Colaboratori:pr. Serafim VESCAN,
Pr. Anton-Vasile CIOBA,
Andrei ROMAN

◆◆ ADRESE DE CONTACT ◆◆◆◆ ADRESE DE CONTACT ◆◆

Preot Serafim VESCAN Iulian:**PAROHIE:** Basilica *Sacro Cuore Immacolato di Maria ai Parioli*
Via Sacro Cuore Immacolato di Maria 5,
00197 ROMA**ACASĂ :** Via Sacro Cuore Immacolato di Maria ai Parioli, nr. 5, Piazza Euclide*Mobil:* 3497307782 ;*Tel./Fax:* 068070359*E-mail:* padreserafino2001@yahoo.it

◆◆ REDACTIA ◆◆ REDACTIA ◆◆ REDACTIA ◆◆

◆◆ ADRESE DE CONTACT ◆◆◆◆ ADRESE DE CONTACT ◆◆

**Revista folosește știrile
oferite de siturile
BRU.ro și catholica.ro**

